

Ganste vist er Mulkten sat meget betydeligt op. Inedens tidligere dens mindste Belsb var 2 Kr., dens Maximum 200 Kr., har man nu sat det tidligere Maximum 200 Kr. som Minimum og sat Maximum til 2,000 Kr. Det er en særdeles betydelig Forhøjelse, men det bliver ikke ifølge Lovforslaget de Skadelidte, som faae godt af Bøden, men derimod Statskassen, saa det hjælper dem ikke i pekunier Henseende. Om der kan være Tale om at lade den Skadelidte tilflyde en Del af Mulkten, skal jeg i dette Dieblit ikke komme ind paa. Jeg vil slutte med at sige, at naar et Lovforslag i det andet Thing har modtaget en saa gjennemgaaende Ombannelse som dette, saa turde det vistnok være paa sin Plads, om det i Folkethinget gik til et Udvalg, for at man overhovedet der kunde gennemgaa disse Enkeltheder og komme ind paa Specialiteter o. besl., som det er vanskeligt i det Mindste med en tilstrækkelig Udførlighed paa en fyldestgørende Maade at afgjøre og behandle under vore Forhandlinger her i Salen. Jeg maa derfor dele den Mening, som er udtalt af tvende af de foregaaende Talere, at det vilde være rigtigst at henvise denne Sag til et Udvalg.

Chr. Jensen: Det, der foranledigede mig til at begjære Ordet, var navnlig nogle Ytringer, der bleve fremskorte af det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgkreds (Juel). Det nævnte ærede Medlem maa vist ikke have forstaaet mine Udtalelser. Det var paa ingen Maade min Hensigt at dadle den Forandring, Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing, nemlig, at Registreringen bliver samlet paa eet Sted her i Kjøbenhavn, i Stedet for at den efter Regjeringens Forslag var spredt rundt omkring i Landet hos de stedlige Autoriteter. Det, jeg omtalte, var, at jeg troede, at Sagen kunde simplificeres derhen, at Registreringen blev foretaget ved et Kontor i Indenrigsministeriet, i Stedet for paa den Maade, som Lovforslaget antyder, nemlig, at der skal beskiftes en Registrator med tilhørende Kontorpersonale. Jeg troede nemlig ikke, at denne Sag behøvede en saa vidtgaaende Administration, men at den vilde kunne føres med et mindre Apparat end det, som Lovforslaget nu foreskriver.

Indenrigsministeren (Steel): De ærede Medlemmer, som have udtalt sig, have henledet Opmærksomheden paa de ikke uvesentlige Forandringer, der ere foregaaede i dette Lovforslag i Landsthinget, og navnlig har man omtalt den væsentlige Forandring, at Anmeldelsen efter Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, henlægges til et Centralkontor i Kjøbenhavn, i Stedet for at den efter Regjeringsudkastet fulde finde Sted ved de lokale Ovrigheder; i det Væsentlige have de ærede Medlemmer været enige i, at dette var en Forbedring af Lovforslaget. Jeg har allerede i Landsthinget erkjendt, at dette var Tilfældet,

og jeg har der yttret, at det ikke var principielle Hensyn, der havde gjort, at jeg havde fremsat Lovforslaget, som det var, men at det egentlig var Hensynet til det Økonomiske ved Sagen, og fordi jeg havde den Tro, at Loven udenfor Kjøbenhavn ikke vilde faae en overordentlig stor Bemyttelse. Jeg erkjender imidlertid, at det har sine i praktisk Henseende ikke ubetydelige Fordele, at der paa et Fælleskontor kan faas alle de Oplysninger, som den, der vil benytte sig af et Bæremærke, kan behøve for at kunne bestemme, hvilket Bæremærke han vil bruge, og at man derved fjerner den Uleilighed, som der kan være forbundet for den Paagjældende med den lokale Indregistrering, idet han nemlig ikke i saa Tilfælde, naar han anmelder et Bæremærke, kan være sikker paa, at det ikke allerede forud er benyttet af en Anden, hvorved han bliver nødsaget til at vige for den tidligere Anmelder. Jeg har derfor i Landsthinget tiltraadt denne Forandring, og jeg kan ogsaa her fuldstændig udtale mig overensstemmende med de Medlemmer, der anse denne Forandring i Lovforslaget for at være en Forbedring i Principet. — Det ærede Medlem, der først havde Ordet, jeg tror fra Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) mente, at Indregistreringen kunde henlægges under Indenrigsministeriet. Deri kan jeg dog ikke være enig med det ærede Medlem. Henlægges Indregistreringen under Indenrigsministeriet, da vilde man paadrage Indenrigsministeren et Ansvar for denne Sags Udførelse, som han slet ikke kan paatage sig. Sagen bliver vel, naar den ordnes paa den Maade, som i Lovforslaget er antydet, henhørende under Indenrigsministeriets Ressort; men den egentlig detaljerede Udførelse af Lovens Bestemmelser bliver overladt til Registratør og paa hans Ansvar, og Indenrigsministeriet bør ikke have det umiddelbare Ansvar derfor. Et saadant Ansvar ved Forretninger af den Bestaaenhed kan Indenrigsministeriet ikke paatage sig; det kræver desuden Oprettelsen af et særegent Kontor, og hvis Forretningerne blive af noget betydeligt Omfang, tillige et saadant Kontor, som der ikke vilde være Leilighed til at etablere i Indenrigsministeriet. — Med Hensyn til den anden væsentlige Forandring, der er foregaaet ved Lovforslaget i Landsthinget, da har et Par ærede Talere tidligere udtalt Tvivl om, hvorvidt denne Forandring var en Forbedring af Lovforslaget. Jeg har ikke været af den Formening, at det var en Forbedring af Lovforslaget. Jeg har ikke kunnet se, at det var en for stærk Fordring at stille til den Mand, der vil erhverve sig et Bæremærke, at han selv undersøger, hvorvidt han vil kunne opretholde dette Bæremærke ligeoverfor allerede tidligere indregistrerede Bæremærker, og efter den nylig omtalte Forandring i Lovforslaget, vil der jo være en lettet Afgang for ham til at staa sig al den Kundskab, han behøver, for at kunne tage sin Bestemmelse i saa Henseende; men jeg tror